

LA CAMPANA DE GRACIA

LO BRIGADIER CABRINETY.

Si trist es sempre consignar la mort de un de nostres germans, ¿quant mes dolorós no t'è de sernos dar compte de la de un de aquells que al marchar d'aquest mont deixa darrera d'ell un vuit difícil, per no dir impossible de que s'ompli?

Y si á aquesta consideració y afegim la de que sols per una violència terrible na pogut terminar la marxa de sa carrera progressiva, quan mes sensible no serà aquesta?

No vull exitar lo vostre dolor.

No vull ferir ab ma despiadada lo fondo del vostre pit per arrancarvos geméchs; á fi de que la pena brolli á vostre cara.

No vull fer bategar las fibras mes tirants de vos tres cors pera que las llágrimas espurneixin en vostres ulls.

De sobras se retrata vostre dol.

De sobras se veu que 'l desespero está á punt de fer presa de vos tre coratge.

De sobras mes que vostras queixas, vostras accions diuhen clarament tot quant sentiú; y devant del eloqüent llenguatge dels fets las paraulas son esterils.

¿A que sino aquet continuo anar y venir de gent armada que crusa plassas y carrers sens pronunciar ni un mot, ni una sola paraula?

¿Perque aquet silenci que se sent en los talleres, las fabricas y en los camps?

¿Perque descansan las rellas, los malls, talleres y fusos y en cambi se despenjan los fusells, sabres y altres instruments d'mort?

¿Perque aquet sacudiment nerviós que comou tot lo nostre partit?

¿Que vol dir aquesta quietut que per tot arreu se nota en mitj del bruxit natural d'aquestas collas de homes que van y venan, passan y tornan, suspirant de quant en quant y alsan algun que altre son coratjut puny?

¿Que vol dir aquet esgarrifador sonar de las trompetas cridant *al arma* y apagant tots los cants de expansió, de goig y de alegría?

Tot aixó vol dir ¡VENJANSA!

Tot aixó vol dir que 'l asquerós y famolench mónstruo de la guerra va deslligat per nostre pàtria y que contra éll s'alsá lo valor, la dignitat, la honra, del poble catalá.

Y ay! que quant aquet llensa son terrible *Via fora* son pas se deixa sentir com lo de la tramontana. Son crit se escolta com lo del mar airat quant romp los grillons que l'apresonan.

Nos preguntaren ¿perque fins are lo poble no ha llansat son crit, son terrible crit que se recorda, en Grecia, en Africa y América?

Es que fins avuy no se 'l habia ferit en lo cor, y los que aixís obraren no han recordat que lo greu dolor del nostre poble se evidencía ab los crits de ¡Venjansa! ¡Venjansa! ¡Venjansa!

Si, se 'l ha ferit en lo bell mitj del cor mantant á son fill predilecte; á son guerrer estimat, á son llegandari Cabrinety.

¡CABRINETY! Lo vencedor de cent voltas! ¡Lo llamp de sas montanyas! Lo paladí de sa causa ¡ha mort!

Per ço brandan campanas.

Pero en tant que aquestas convocan á las donas á plorar la pèrdua del fill preclar de nostra patria, que altra cosa no deuen fer las que son nascudas per estimar, diuhen al home ab sa atronadora veu

Via fora catalans. Venjansa per Cabrinety.

Ara si volen saber qui era aquet valent terror de las hostas del absolutisme, escolteu.

Joseph Cabrinety y Cladera nasqué en Palma de Mallorca el 26 de juniol de 1823. Son pare, militar com éll, morí jove deixant á sa pobre mare sis fills los mes dels quals abraçaren la carrera de las armas, de modo que, al morir lo que aquestas ratllas motiva, están servint un ab lo grau de coronel, un altre de tinent coronel, altre de comandant y l'últim de capitá en Filipinas.

Joseph Cabrinety entrá de cadet per gracia especial en lo regiment de Girona en 19 de janer de 1837 sent un nen encara, pues que no habia compler los 14 anys; de modo que 's pot dir que primer va saber guerrear que viurer. Sos anys mes hermosos passaren en los camps de batalla, lluitant contra la mateixa idea, que li ha causat la mort, en los absolutistas valls de las províncias Vascongadas ahont operaba aquell brillant regiment.

De allí passá luego al baix Aragó á las ordres del general O'donnell distingentse en

las accions de Muravieta y pressa dels forts de Alsaya, accions arriesgadíssimas y que donaren gran importancia al exercit constitucional. Mes tart y á las ordres del invicte Espartero va pendrer part en lo famos assalt del castell de Morella, per cuas accions va mereixer lo empleo de subtenent.

Sabut es que quant terminá aquella desastrosa guerra, digna germana de la que nos assola, y quant los liberals esperaban gosar l'legitimament de las ventatjas de la pau, graciss á la sempre generosa hidalgueta de aquesta desha greida rassa que se anomena reys y que per fortuna nostra va desapareixent dels paisos civilsats, Espartero y los que sas ideas sostenian varen ser perseguits y desterrats. Entreaquells va contarsi lo jove Cabrinety y dos de sos germans als que 's doná la llicencia absoluta.

En 1847, quant torná á agitarse lo malehit carlisme, neci instrument del més negre absolutisme y de las més retrógadas ideas, Cabrinety torná á ingresá en lo exercit habent merescut la creu de distinció militar y per rigorosa antigüetat lo grau de tinent.

Era capitá en 1859, quant vingué la campanya d' Africa y son regiment qu' era 'l del Rey, fou de los primers que marxaren á las ordres del general Echagüe. Enaquellas famosas jornadas demostrá lo que podia esperarse de son valor y serenitat, meresqué la estimació de sos gefes y mes particularment dels seus soldats que deliraban per éll per ser proverbial sa rectitut y justicia, sa bondat y carinyós tracte, al propi temps que sa pericie militar y acrisolat valor. En Africa vá assistí á la toma del Serrallo, als famosos combats del 22, 24 y 25 de Setembre devant del fort de Isabel 2.ª del 30 del propi mes als del 12, 15, 20 y 29 de Desembre, 1.º de Janer 3, 4, 6 y 7 de Febrer á la famosa batalla dels Castillejos y en una paraula, á cuantas accions tingueren lloch en aquells gloriosos dias per nostre historia.

Al firmarse la pau se li dongué el grau de comandant y meresqué el ser declarat *benemérit de la pàtria*. Mes tart se li concedirent las creus de San Hermenegildo y San Fernan o de 1.º clase, aquesta última per son comporta-

ment davant del enemich en la batalla dels Castillejos.

Desde aquells dies fins al any 71 desempeñá varias comisions a quals més delicadas, mereixent la creu blanca y la del mérit militar de 2.ª clase, recordant entre las mes significativas la de sargento mayor de plassa no obstant sa poca graduació.

Bra tinent coronel graduat quant comensá la injustificada y per tots motius avuy criminal y asquerosa insurrecció carlista.

CABRINETY fou primé destinat ab una petita columna a operar en lo Panadés y de allí fou passat a la Provincia de Girona, foc principal de la guerra civil y desde aqui bé pot dirse que comensá sa verdadera popularitat y justa fama. Nombret tinent coronel del batalló de cassadors de Catalunya: va emprendre la persecució dels carlins ab un ardor y constancia tal, que ve pot dirse que no tingueren pau ni descans Desde 'l primer moment son blanch fou la partida del famós per sos sanguinaris instints Francisco Savalls al que no deixá sossegar.

La rabia se deslligá contra 'l valerós coronel de América, empleo que alcanzá en desembre últim y la Junta carlista de Catalunya, vergonya y execració sobre ella! No tenint valor per sortir a combatrerlo a camp ras com al menos, si be a distancia prudent feya 'l seu generalíssim Savalls, célebre per ser 'l importador del petróleo en Espanya, empleat com arma de guerra, decretá la seva mort per traïdoria, com ho intentaren primé per envenenament en una casa alout s' allotjá y despres per traïció apostant tiradors escullits per donarli cassa com a una bestia fera, medis que en honor de la veritat debem dir, que reprobá lo faccios Savalls perque deya que un valent com Cabrinety debia morir a las sevas mans!

Comprent Cabrinety que 'l espionatge ha estat sempre una de las armas de que més se serveixen los bandolers que ab la excusa de que defensen la religió, la pátria y 'l rey, escarneixan los sentiments mes nobles, talan destrueixan y cometan las mes terribles ferositats, acudí a sas próprias armas y per. que 's vegí a quin estrem lo havia organísat, contarém un sol fét que per si sol dirá més que tot lo que nosaltres poguessim dir.

Pera donar Savalls lo cop en Puigcerdá, allunyá a Cabrinety 22 horas de aquella plassa, contant que, ab lo temps de anar y tornar, ne tenia de sobra per realissar son vengetiu plan; pero ¡quina no fora sa sorpresa quant a las divuit horas li digueren que tenia a Cabrinety a la vista! No pot ser exclamá. Cabrinety no te alas. Será una altre columna. — Esell. Lo plan estava desbaratat, las combinacions perdudas. No quedaba a la facció mes recurs que salvarse. Savalls divideix las sevas forsas ¡pero sorpresa! Cabrinety en lloch de seguir al gros de la facció acosa a 300 homes que guia Savalls. Tement al esforsat enemich, divideix la forsa en dos grupos un de 250 y éll queda ab 50 homes solsament. Empren distint camí; pero Cabrinety desprecia la forsa major y continua la activa persecució de Savalls. Disolt sa partida y sol ab set personas del seu estat major segueix a la ventura; donant a entendre que vol guanyar la ratlla de Fransa; pero Cabrinety constant com la sombra al cos segueix al cabecilla. Llavors Saballs pega mirada a son entorn y la idea de que port. andas, crusa per sa imaginació. Crida al assistent, encarrega la mes escrupulosa vigilancia y a la nit al arribar a un poble, que no volém anomenar, li entregaba lo fiel servidó un paper que embolicaba una pedreta ahont ab llapis se hi havia escrit lo nom de lo poble que callem. Saballs fá despullar a la gent que 'l acompanyá y trova 'l traïdor. Als pochos dias se digué que Savalls havia manat afussellar a un dels seus gefes d' estat major. Era l: home que ha bia tirat la pedreta sobre 'l camí.

L' amor que Cabrinety tenia al soldat feya que a ell logrés en mitj de la insubordinació que tot ho mina, sacrificis de gran valor com

marxas dobles y continuadas, a voltas sens poder menjar sisquera y sempre sostenint en ell 'l ardor y 'l entusiasme. Aqueixa mateixa confiança en lo soldat per un cantó y la indisciplina per altre, pot ser foren part no poca eo la desgracia que li va portar la mort.

Ab lo noble intent de salvar a unas compayias de América que contaba pressoneras: y enganyat per una falsa confidencia, Cabrinety avansa sobre Alpenys. Nótis que tres vegadas ne havia tret durant la campanya a Saballs. Se diu si aquet vá dir: A la quarta vull veure si jo 'l entrech a n' ell.

¡Tots sabem lo desgraciat fi d' aquella jornada, última plana de la historia del valent brigadier.

Pero a Cabrinety no l' ne va treurer. Cabrinety no fugí. Los valents com ell no imitan l' exemple del famos Savalls que sols dona la cara a distancia suficient que no hialcanssin lo foc dels remigtons y que gira grupa davant dels atachs a la bayoneta. Los valents com Cabrinety quan no quedan vensedors cauhen sens recular un sol pas víctimas immaculadas de la més santa de las causas. ¡La causa de la llibertat!

Lo dia 9 de juliol será sempre per tot cor amat de la llibertat, per tot republicá democrata federal, un dia que guardará un trist recort: pero al mateix temps será una fetxa gloriosa perque recordará que al crit de agonia de la valent víctima dels Alpenys, respongué lo grandios exemple de tot un poble que acut en armas a defensar la llibertat en perill, lo dret escarnit, la constitució de la més gran de las formas de govern. *La república democrática federal.*

¡Poble a las armas! Y si may ta fè desmaya sigui cordial de ton esperit la sombra de CABRINETY.

BATALLAS

Al recort de 'n Cabrinety dediquém lo present número.

Ell, lo infatigable adalit de nostra causa, lo llamp de la victoria, l' huracá impetuós que desfeya las partidas carlistas, sembrant lo foc y l' extermini entre sas filas: ell, l' ídol del soldat perque ab lo soldat compartía la rudesia y la fatiga de las jornadas: ell que marxava a péu y en la batalla 's posava al davant de tots: ell qu' era lo mes pur mirall de l' honor y de la lealtat; ell que jamay girá l' espatilla davant dels perills mes espantables: ell, voluntat de ferro, bras de bronze, cor de gegant, exemple de amor a la familia y mirall d' amor a la patria y a la llibertat, devía morir a mans de sos enemichs eternals, devía sentir al caure los alarits d' alegría que davan al véureli llensar l' última gota de sa generosa sanch, y presentir lo descalbro de la columna, de la qual era ell l' impuls mes formidable!

Pero ah! Aquellas gotas de sanch que regaren los carrers d' Alpenys deixaren escrit son testament.

¡Liberals! Aquest testament que nosaltres llegim y que llegiréu vosaltres, no mes diu que una paraula, una no més!

— ¡VENJANS!... ¡Voléu eternisar la gloria del héroe de nostras montanyas?

Escoltém la véu de son esperit que alenta dintre de nostre cor... ¡Avant! nos diu y avant devém anar, fins que estiguém satisfets. — *Cada gota de la seva sanch val un bassal de la de nostras enemichs.*

En l' Assamblea s' ha creat un grupo anomenat de *independents*.

Lo secret de la seva política consisteix en ajudar a qui 'ls pagui millor.

Entre la dreta y l' esquerra, ab un péu a cada banda, farán caure la situació pel cantó que mes los convinga.

Aquest grupo se 'ns figura 'l pés de una balansa dels que venen turró.

Aumentéu la cantitat de turróns y 'l platet caura.

Lo poble obrer de Barcelona doná 'l dilluns una mostra elocuentíssima de la seva honradés y del bon sentit que l' anima.

Alguns malvats tractavan de induhirlo pel camí del crim, a fi de ferlo caure en lo fanch de la vergonya y durlo despres als brassos de la reacció.

Pero 'l poble obrer deixant abandonats als miserables autors d' aquestas cábalas, retrasant ab energia las ideas criminals que 's vertiren, y negantse a fer una manifestació, al terme de la qual no podia trobarhi altra cosa que oprobi y vergonya, demostrá qu' es honorat y digne no sols de la República, sino també de todas las reformas socials...

Aprénguin a estimarlo los que fins are l' havian explotat, y tindrem concordia y armonia dintre de la República federal.

Nosaltres hem conegut familias desgraciadas per haver tingut un fill que haventse separat del camí de l' honradés y del treball s' ha entregat al crim y a la vida perduda.

Agaféu a un germá d' aquest miserable, y preguntéuli: — «Es ton germá l' autor del robo de tal puesto, l' autor del assassinat de tal altre?» —

De segur que no 'ns contestará: baixará la cara plena de vergonya y en son interior tal vegada malehirá l' hora en que nasqué germá tant indigne.

Es aquest un sentiment de la naturalesa que no 's pot contenir. ¡No es veritat?

Donchs a pesar de tot ¿no héu sentir parlar aquestos dias en nom dels germans de Alcoy?... ¿Que tal han de ser los que, aixís parlan, los que aixís renegan de l' honradés y de la virtut? —

Los milicianos d' aquesta ciutat al abandonar treball, familia, comoditats, interessos y tot lo que aqui posseixen pera sortir a la montanya contra la carlinada han obrat com verdaders republicans y merecut bé de la patria.

Are falta no més que 'ls secundin fent lo mateix tots los pobles liberals de Catalunya, y que 'l govern envihi a n' aqui las armas que a Murcia y Andalucía serveixen no mes que per porturbar, y que contra 'ls carlins poden y deuen aplicarse.

Energia y activitat.

¡Qué es lo que vá produhir la Revolució de setembre?...

Los excessos del partit moderat y las culpables liviandats de la neta de San Fernando.

Es a dir la mala conducta dels monárquichs féu caure la monarquia.

¡Qué es lo que pot produhir una reacció que mati la república?...

Los excessos del partit republicá y las culpables debilitats del govern y de l' Assamblea. Es a dir nostra mala conducta.

La lley política es la mateixa perque es immutable per mes que sigan diferents los instruments de aquesta lley.

La semana passada 's constituí a Madrid un comité de salut pública, davant per davant del govern.

Ja 'u véu lo país que hi ha molts malalts.

Pero que hi farem! A homes com en Peco, en Posas y altres que 'l componian los hi convé verdaderament curarse dels seus antecedens reaccionaris...

Y no 's cregan que bastin per aixó fortas dóssis de intransigencia. En lo concepte públich aquestas encara agravan la malaltia.

La minoria se retirará de la Assamblea.
 Algun de sos diputats na sigut l' espurna que ha encés la Andalucía, Murcia y Alcoy.
 No faltan fraccions a l' Assamblea que 'ls hi van ab minos perque tornin pel bon camí...
 ¡Sembla impossible!...
 ¿No han faltat per ventura al seu deber?... Y doncas ¡hi na mes que cridarlos energicament perque 'l compleixin ó tractarlos com enemichs de la patria y de la república si deixen de cumplirlo?...

En Sant Felip Neri, lo lloch ahont hi está instalada la Internacional se discutí si devia apoyarse ó no al govern. La votació quedá empatada: 31 vots en favor y 31 en contra.
 Aquets últims voldrian tal vegada agrahir d' aquesta manera la donació que 'ls féu lo govern del local que ocupan.
 Quant cert es alló: Cria corps y 't treuran los ulls!...

Ha arribat l' hora de que al obrer se l' hi parli clar, molt clar, á fi de que no 's deixi portar de l' orella per quatre mercaders dels seus ahorros y sí per la llum de la seva inteligencia.

Pensi que son mes burgesos los que per parlarli enmatlleven la brusa, y l' hi fan pagar un tant per dirigirlo malament, que no 'ls mateixos que l' esplotan y viuen de son suor.

Aquests últims obran cara á cara.
 Aquells se valen de engany y de la traició—

Establerta la república democrática federal lo deber del treballador es sostenirla.

¿Com la sostindrà?...
 No creant dificultats als homes que la reigixen, posants á son servey, obehint las sèvas lleys, y mantenint l' ordre á tota costa.
 Prenga l' obrer exemple dels mateixos burgesos, que no en vá diu lo refran «del enemich lo consell.»

Quant los governs moderats governavan protegint únicament sos interessos ¿que deyan? Ordre, ordre, ordre. Com que la situació era d' ells ab l' ordre volian conservar-la.

¿No es nostra l' actual situació republicana?... ¡Ordre, donchs ordre, ordre que devém conservar-la, que devém robustirla, que devém fer-la eterna é indestructible, perque 'l reynat del dret siga etern é indestructible també.

Una cosa digne de tenirse en compte.
 Los pontífics de l' Internacional, quan reynava D. Amadeo, quan las Corts de 'n Sagasta discutian y aprobavan que l' Internacional estava fora de la llev, deyan que l' Internacional no havia de ficarse en política.

Desde que á pesar del seu abandono la República triunfá, no solzament se creuen ab lo dret de ficarsehi, sino ab lo dret de dirigirla y de férsela seva.

¿Es que llavors que no teniam república 'ls anava bé no tenint-la y are que tenim los fá nosa?

¿Es que llavors no volian péndre's la pena de anarla á buscar y are que se la veuen, volan matarla á copia d' exessos?...
 ¡Ah jesuitas!....

Un' altra crissis en lo govern, un' altra perturbació en lo país, un altre perill per la república, un' altra causa de debilitat y de impotencia!...

Ah! que cara pagarem la falta de acort y de bona fé....

Ho tenim tot, govern, Assamblea, poble, xércit: ho tenim tot y 'ns falta tot, perque 'ns alta patriotisme.

Som propietaris de una gran hisenda y no menjém perque disputant sobre qui ha de dirigir los treballs de cultiu, ningú la cultiva.

Los fets de Alcoy son horrorosos.

Assassinats, incendis, fusellaments, saqueixis, violencias, crims desbordats....

¡Ah! sembla impossible que contra tals exessos no hi hagués ánimas prou fermes pera evitarnos.

Ja n' hi hagué pero aislats lluytaren y sucumbiren.

Un d' ells fou l' infelís Albers, arcalde d' aquella desdixada ciutat.

Albers, republicá desde 1843 ¡havia passat una vida entera de sacrificis, havia lluitat constantment ab la reacció, ab la monarquia, ab tots los despotismes, pera morir cruelment assassinat lo dia en que lluis pera Espanya lo sol de de la República democrática federal?....

¡Quan amarga son aquestas consideracions!

Recomaném á nostres correligionaris y fins á las personas que sens serho estiman las obras artísticas la preciosa lámina de la República democrática federal que ha publicat l' editor I. Lopez. Es sens disputa lo treball mes acabat que s' ha fet d' aquesta classe y també lo mes gran y barato. Lo objecte del autor ciudatá Tomás Padró y del editor no ha sigut altre que continuar la propaganda que ab tanta fé ha fet constantment dintre del nostre partit, per qual motiu no 'ls ha guiat la més petita idea de lucro.

En la 3.ª plana trobaran l' anunci.

Energía, activitat... crida tothom al dirigir-se á las autoritats.

Activitat, energía: aixís déu ser; pero es necessari que mentres los demaném aixó, no 'ls distreguém ab perturbacions del ordre ó fets que 'l posin en perill.

Altra cosa sería demanar fruits á un arbre haventli tallat todas las branques.

Cartagena s' ha sublevat.

En Contreras está al frente dels insurrectes, pera proclamar lo Cantó murciá, encare que 's corri 'l perill de fer la segona edició d' Alcoy.

Quan la monarquia imperava ¡no costava poch fer moure á aquesta gent!...

Are que la República governa, ¡cops á la República!

No sembla sino que la República per aquesta gent siga com un avellaner, que segons diuen los pagesos, solzament treu fruits á garrotadas!...

Al acostarse 'l general Ripoll á las forsas de Carvajal, aquestas s' han disolt com un bolado dintre de un vás d' aigua.

Aixís déu obrar lo govern contra aquestes exercíts bufas.

Un raig d' energia y cauran los castells de cartas.

Hora es ja de que en Pi donga Pinyas.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas y endavinallas que serán insertadas segons son merit quan los hi toqui 'l torn, los ciudatans Primarench Du, Felichet, B. M. O., Crispinet Crospis, (faltat solució Anton Cançons (idem), Un sorje, Un fill del poble, Queveig, Gestus, Picaportas, Boixompifaig, Rossinyol, De Brig, P. Imegra, Canfcola, Oelortep, Gatillepis, Pajés de fora, J. B. Pere Gras y Gandul de Cambrils.

Ciudatá Reflet. Aprofitém algun de sos cantars: ¡Mástima que alguns altres no sigan prou apropiats per la CAMPANA: son bonichs, l' hi confessém.—Ciudadana Daldeta Puig.—Mollas gracias continúhi deixantes veure.—Tres y dos son cinch.—Serán cinch tres y dos; pero 'ls seus epigramas no son tals epigramas com tres y dos fan cinch.—Emeesse.—Avuy que l' hi entendém lo que 'ns envia trobém qu' es vert.—Un republicano.—Lo que vosté veu també ho veyém nosaltres desgraciadament.—Pepeta Matéu.—Lo que 'ns remet ja 'l posariam si estés mes ben gi bat.—Noy xich.—Perque no fá cosas originals en compte de traduhirlas?...—A. F. O. Baix un punt de vista molt trist nos ha sapigut molt greu no insertar lo que 'ns envia. ¡Pobre Obrinety!—Gatillepis

—Un epigrama en prosa es un fet: no está acabat de fer.—De Brig.—Bé, pero com cartus del mateix género fá poch n' hem insertadas algunas, en bé de la varietat s' han d' esperar un poch.—Anton Cançons.—Lo soneto de vosté no sena. Joan de l' esca.—Publicarém la seva cantarella.—Sr. Pallofa.—Son epigrama ha de arreglarse.—Un fosser.—Está bé: ab sos epitafis veste distreuré als morts.—Un desesperat.—Ab los seus vots hi fará un efecte contrari.—J. A.—Los seus versos son furros de camas.—S. Alsina.—'l remittití art, etc. e que em' entre numerat: gira sobre a correspondencia.—Un sereno.—Los seus versos son nubladus.—Alá Pionnam.—Las rahous mateixas que 'ns indica nos privam de insertar sa ben escrita composició.—Dern Cultorras.—Lo que 'ns remet s' ha de ribotejar perque vaja fi.—Pepet.—Idem idem.—Un inglés bastonejat.—Dos quartos del maieix.—Simon del Orni.—Un bé y l' altre no gaire.—F. A. Melorras.—Idem, idem.—Trompet de Reus.—Algo aprofitarém.—Herreu de casa.—De sos epitafis n' hi ha de molt bonichs y que no son gayre injinyosos. Los triarém si no l' hi sab mal.—Un firayre.—Si no posa cosas millors á la parada 'n guanyará poch de diners—

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número 110.

En un ra-có de convent
 un fra-re ab tota ignocencia
 una gallina 's menjava
 y un dia d' abstinencia.

ROSSINTOL.

Han endevinat las tres selucions los ciudatans Un firayre, B. M. O., To-net, Primerench Du, Boixompifaig, Pepet, Un aprenentj de poeta, Gestus, Picaportas, Dern, Cultorras.

Ha endevinat las primera y segona lo ciudatá Pagés de fora: las primera y tercera Muley Abbas: la primera no més Joan de l' esca: y la tercera tant sols los ciudatans Pallofa y, Gatillepis.

XARADA

Lo tot d' aquesta xarada
 molt prompte endavinará
 qui miri bé lo que fá
 per fora la carlinada.

Sino qu' en plural está
 consonant ma primera n' es
 y llegida del revés
 molts cops me n' han fet passá.

Ab cartas se juga 'l dos
 y tres es nom de una noya
 que per ser tant bonicoya
 fá molt temps que 'm fá fer l' ós.

Lo crit de certa canalla
 es la tot dels liberals,
 no veyent los animals
 que 'ls estém fent la mortalla.

UN APRENENT DE POETA.

ENDAVINALLA.

May en mi pots observá
 que te vinch á visitar:
 quan te tinch no 'm pots deixar
 fins que jo me 'n vull aná.

Ab mentida y disbarat
 sempre 't parlo y tot t' ho creus
 y sols quant no 'm sents ni 'm veus
 coneixes que no es vritat.

GESTUS.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANUNCIO.

GRAN LÁMINA

DE LA REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL, Litografiada á tres tintas por el inteligente artista Tomás Padró.

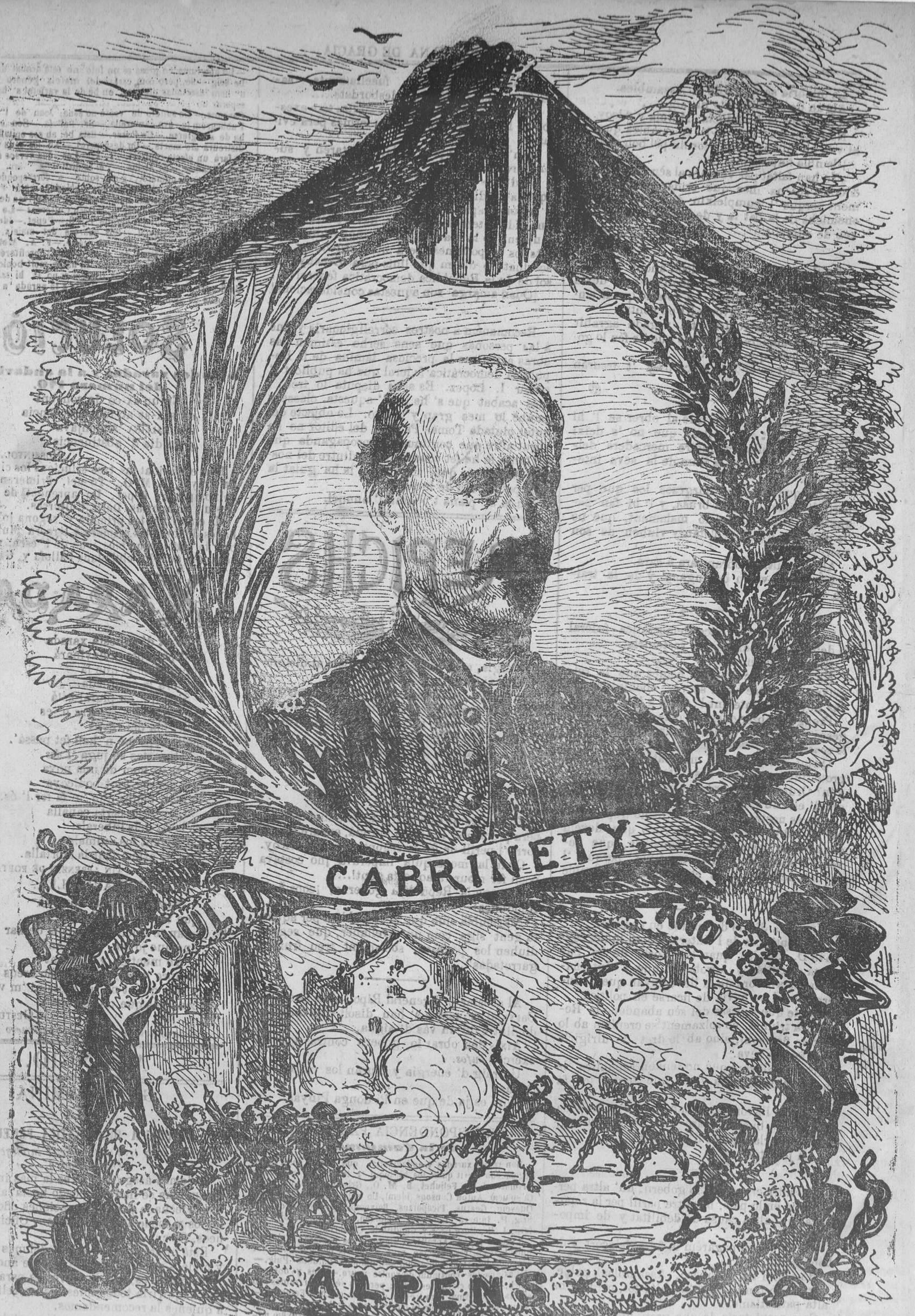
Podemos asegurar que es la mas importante de cuantas se han publicado hasta ahora y la mas adecuada para corporaciones oficiales, colegios y escuelas de educacion, Oficinas, Ate-neos, Circulos, Casinos, etc.

Está impresa sobre papel del mas superior y mide 4 palmos de alto por 3 de ancho.

Su precio es solo de 12 reales para que puedan adquirirla todos nuestros correligionarios á quienes la recomendamos.

Se halla en venta en varios establecimientos de esta ciudad y en la librería de Lopez Rambla del centro núm. 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

CABRINETY.

9 JULIO

ANO 1857

ALPENS

I. F. P. D!